

HJELPESENTER FOR HJEMLØSE KATTER I ROMA

I Roma lever flere tusen hjemløse katter. Ved hjelpesenteret Torre Argentina møtes kattene med omsorg, verdighet, respekt og kjærlighet.

Av BODIL EIKESET

Høsten/vinteren 2005-2006 arbeidet jeg som frivillig i 3 måneder ved Torre Argentina, hjelpesenter for hjemløse katter i Roma. Jeg erfarte at de samme problemer, utfordringer, gleder og entusiasme som de frivillige i Dyrebeskyttelsen opplever, også var til stede ved Torre Argentina. Et innblikk i senterets fortid, nåtid og fremtidsutsikter gjør at vi kommer nærmere dyrevenner i andre land som kjemper og arbeider ut fra den samme idealisme og hjertelag.

Hjelpesenterets oppgaver

De frivillige ved Torre Argentina Cat Sanctuary er forpliktet til å opprettholde og forsvare livskvaliteten til enhver katt (og andre dyr) ved å behandle hvert individ med nødvendig omsorg, verdighet, respekt og kjærlighet. Hvert dyr skal betraktes som «omplasserbart» enten det er sykt, handikappet eller gammelt. Alt gjøres for å iverksette kastrering/vaksinering og adoptering av kattene, samt å undervise om dyrs rettigheter og behov. Hjelpesenteret er et «No-Kill» senter, noe som betyr at alle dyr skal gis muligheter for å leve ut sine behov i så naturlige omgivelser som mulig. Penger og økonomiske problemer skal aldri bestemme liv eller død for et dyr.

Julius Cæsar

Hjelpesenteret Torre Argentina er en blanding av fargerik gammel romersk historie, internasjonalt samarbeid og en liten bit av Hollywood! I dette vernede arkeologiske område som er 2250 år gammelt, bodde Julius Cæsar, grunnleggeren av europeisk sivilisasjon, i sitt tempel. Her ble han i år 44 f.Kr drept av sin sønn Brutus, og her har omlag 350 – 500 katter funnet beskyttelse. I 1929 startet utgravningene i Torre Argentina, og kattene som allerede befant seg der ble fra 1929 til 1993, matet

av kattevenner. En av dem var den kjente filmskuespilleren Anna Magnani som arbeidet ved Teatro Argentina like ved.

Grunnleggerne av hjelpesenteret

Lia Dequel og Silvia Viviani, to språkmechtige og ressusterke romerske kvinner, startet hjelpearbeidet for kattene i 1994 da de ved en tilfeldighet møtte kvinnen som inntil da alene hadde tatt seg av alle kattene. I 1994 var antallet katter omlag 90, men antallet vokste raskt grunnet mangel på penger til kastrering. I tillegg til de hjemløse kattene, dumpet uansvarlige mennesker kattene sine der. Den gang som nå ble det ikke gitt økonomisk støtte fra det offentlige.

Kattene tok oppmerksomheten

Arbeidsforholdene var vanskelige. Myndighetene hadde gitt Lia og Silvia adgang til et lite og begrenset utgravd område under gateplan som de benyttet til soveplasser for kattene og til oppbevaring av kattemat. Det utgravde området som ligger fritt uten gaten over, inneholder tempelruiner og er kattenes store utegård. Uten vann og elektrisitet, og uten å kunne stå oppreist, arbeidet Lia og Silvia slik i 1 år mens de håpet på at et mirakel skulle hjelpe dem. Deres bønner ble hørt i 1995 da en britisk kvinne, Molga Salvalaggio, ble deres forbundsfelle. Hun fortalte Lia og Silvia om de engelske dyrevernføringene og satte dem i forbindelse med AISPA (the Anglo-Italian Society for the Protection of Animals). AISPA var den første organisasjonen som ga dem nødhjelp i form av bur, vaksiner, relevant engelsk litteratur som omhandlet kattesentre, samt moralsk støtte. Den primitive belliggenheten mellom Cæsars templer skulle vise seg å ha en stor fordel: den var en turistattraksjon på grunn av de

Torre Argentina Cat Sanctuary ligger i hjertet av Roma blant historiske minnesmerker. Grunnlagt i 1994 av Silvia Viviani og Lia Dequel. www.romancats.com

arkeologiske minnesmerkene. Lia og Silvia svelget sin stolthet og tok kontakt med turister som syntes å være mer fascinert av kattene en av minnesmerkene! De fortalte beskjedent at kattene var forlatt og behøvde daglig omsorg. Og det hjalp! I juli 1995 klarte de ved en tilstøtelse for første gang å samle inn penger og tiltrekke seg frivillige hjelpere fra hele verden. Hjelpesenteret ble et FN for katter.

Arbeidsdagene på senteret

Arbeidsdagen begynner kl. 7 om morgenen og avsluttes kl. 18 alle uke-dager. Et kveldsskift begynner kl. 20 og avsluttes ved midnatt. Begge skiftene består av vasking og sterilisering av bur, samt gi mat og vann til katter som er i karantene og som befinner seg ute i ruinene. Når utekattene får mat, må man observere om det finnes syke katter. Disse må bringes inn for eventuell behandling. Nye katter, som har blitt «dumpet», kastreres, vaksineres, kuttet i øret og registreres med de nødvendige data i senterets bøker.

Det er i dag omlag 200 000 forlatte katter i Roma. De fleste av dem har hatt et hjem tidligere. En ukastrert hunnkatt

er i stand til å skape 25 000 nye katter i løpet av en fem års periode. Mange vil dø på grunn av menneskenes likegyldighet. For å snu denne utviklingen behøves midler til et steriliseringsprogram, samt skape forståelse for problemet blant folk flest.

Politiske problemer

Myndighetene har ingen forståelse for behovet for et hjelpesenter. Senteret fikk i begynnelsen heller ikke lov å knytte seg til Romas vann- og elektri-

Film om senteret

Aviser, blader og TV-selskaper fra hele verden, som National Geographic News, The Discovery Channel og BBC har hatt reportasjer om senteret. Dette er med på å spre kunnskap om hva senteret gjør for hjemløse dyr. For øyeblikket lages det en film om senteret av et selskap i New York, og senteret har nylig hatt kontakt med National Geographic Television for en dokumentar om hjemløse katter i Roma. Det er også skrevet en prisbelønnet barnebok

Bodil Eikeset sammen med noen av kattene ved Torre Argentina Cat Sanctuary.

«Hvert dyr skal betraktes som «omplasserbart» enten det er sykt, handikappet eller gammelt.»

sitetsvesen. Etter flere års kamp har senteret nå fått kaldt vann og elektrisitet. De frivillige er i konstant kamp for å overbevise myndighetene om hvor viktig det er å hjelpe disse hjemløse dyrene, og fortelle dem at synet av syke, utsultede og forlatte katter i de vakre ruinene er uverdigg for Romas omdømme. På sikt ønsker myndighetene i Roma at senteret skal flyttes på grunn av at de ønsker å grave ut et tempel fra Cæsars tid som befinner seg under gateplan hvor senteret nå er. Forhåpentligvis vil aldri dagen komme da senteret må legges ned. Dersom dette skjer, håper de frivillige på hjelp fra venner og organisasjoner over hele verden.

fra senteret, Nelson, The One-Eyed King. Boken kan kjøpes på senteret og over nettet.

Alle frivillige bidrar

Silvia Viviani og Lia Dequel har inspirert mange til å slutte seg til dem for å få slutt på dyrs lidelser. Mennesker både i Roma og i utlandet bruker sin tid og sine ressurser til å hjelpe senterets katter. Rase, nasjonalitet, politikk, sosial klasse og økonomiske forskjeller blant de frivillige synes å forsvinne. De arbeider i fellesskap ut fra idealisme og kjærlighet til dyrene. Deres personlighet blomstrer fordi deres verdier er basert på individuelle egenskaper som ikke retter seg etter markeds krav, men

humane krav. Enhver frivillig ved senteret har bidratt til noe unikt: å hjelpe mange katter fra et liv i sult og sykdom.

Samarbeidspartnere og medhjelpere.

A.R.C.A. (The Roman Association for the Care of Animals).

A.I.S.P.A. (The Anglo-Italian Society for the Protection of Animals).

WSPA (World Society for the Protection of Animals)

FORC (Friends of Roman Cats) i USA

- En organisasjon i San Francisco.

IDA (In Defense of Animals) i USA.

Best Friends Animal Sanctuary i USA.

Stichting Buitenlandse Asielen i Nederland

Senteret er takknemlig for alle besøk. Dersom du kommer til Roma, ta en tur til Torre Argentina og møt de romerske katter og de frivillige som elsker dem!

KOMBINER FERJETUR OG DYREVERN SARBEID

Har du lyst til å reise vekk for å oppleve et nytt land, men samtidig ha en annerledes ferie?

Tekst: LINDA ROGNLI, Dyrebeskyttelsen Norge

Hvorfor ikke gjøre som Bodil Eikeset og tilbringe en stund som frivillig på et prosjekt som hjelper dyr i utlandet! Prosjektet for å hjelpe kattene i Roma er bare et av tusenvis av dyrevernsprosjekter som trenger frivillige til å gjøre en innsats.

Sel, neshorn og hunder

I Skottland trenger de frivillige til prosjektet "Orkney Seal Rescue center" (www.greenvol.com/orkney.html). Her kan du jobbe med sel som har skadet seg og selunger som har kommet bort fra sine mødre. I Swaziland kan du hjelpe til på et prosjekt som jobber med neshorn (www.greenvol.com/rhino.htm). Det er en rekke prosjekter som trenger frivillige: hjemløse dyr på Kreta, gibbon-aper i Thailand, esler i Australia, hvithai i Sør-Afrika osv.

Kost og losji

Ved de ulike prosjektene må du sende en søknad om å bli godtatt som frivillig, og du dekker dine egne reisekostnader. Oftest betaler du en sum for bosted og mat som organisasjonen gjerne arrangerer for deg i nær tilknytning til prosjektene. Noen tilbyr gratis bosted og matservering for en billig penge. Ved noen prosjekter ønsker de at du kan bli noen uker, mens andre prosjekter tar imot frivillige som bare kan hjelpe til en kort stund. På www.greenvolunteers.org finner du informasjon om en rekke prosjekter verden rundt.

Hjelpe til lokalt

Hvis du ikke har anledning til å reise vekk for å jobbe på et slikt prosjekt, men har lyst til å jobbe frivillig med dyr, så ta kontakt med Dyrebeskyttelsen lokalt der du bor eller er på ferie. På www.dyrebeskyttelsen.no finner du kontaklinformasjon til alle våre lokalforeninger.